

حمل و نقل انسان مدار؛ ضامن سلامت شهر و شهروند

(نمونه موردی: محله یوسف آباد تهران)¹

الهام امینی، دکترای شهرسازی، استادیار و مدیر گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پردیس

سارا غلامعلی پور، کارشناس ارشد، شهرسازی پژوهش گر و کارشناس ارشد شهرسازی

dr.elham_amani@yahoo.com

sarah.gh60@gmail.com

چکیده

تا قرن‌ها قبل اکثر شهرها در مقیاس حرکت عابر پیاده بوده اند ولی اخیراً محورهای پیاده به علت تسخیر شهر توسط وسایل نقلیه و چیرگی آن بر انسان، مورد کم توجهی جدی قرار گرفته اند. بنابراین تا زمانی که شهرها بدلیل ارتقاء کیفیت زیست محیطی در جهت کاهش سوخت فسیلی، بهبود سلامت جسمی و روانی انسان، بهبود کیفیات اجتماعی و ... به حرکت عابر پیاده وابسته است، بازگشت و رویکرد مجدد به سرزندگی فضاهای شهری از دیدگاه عابر پیاده ضرورتی اجتناب ناپذیر بنظر می رسد. در نتیجه برای رسیدن به یک سیستم حمل و نقل پایدار نیازمند فعالیتهایی بیش از کنترل آلودگی هوا، ترافیک یا کاهش مصرف سوخت هستیم و بررسیها نشان داده که هیچ راه حل منفردی برای حل مشکلات پیچیده حمل و نقل وجود ندارد و رفع چنین مشکلی نیازمند یک سازوکار جامع، پویا و قابل اطمینان است. پیاده روی و دوچرخه سواری یکی از روشهای پایدار حمل و نقل هستند. هدف از این مقاله، بررسی تأثیر حمل و نقل انسان مدار بر سلامت جسم و روح شهر و شهروندان در محله یوسف آباد تهران می باشد. روش تحقیق، روش توصیفی و موردی - زمینه ای می باشد. نتایج نشان می دهد ایجاد فضاهای جمعی امن و تشویق به پیاده روی به عنوان منابع سلامتی و درمانی، هم چنین افزایش مشارکت شهروندان، بطور کلی حمل و نقل پایدار و انسان محور، سلامت جسم و روح شهروند را به دنبال خواهد داشت.

کلید واژه: توسعه پایدار، حمل و نقل انسان مدار، حرکت پیاده، سلامت، شهروند، تهران، محله یوسف آباد

¹مقاله حاضر برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد خانم سارا غلامعلی پور است که تحت عنوان بررسی شاخص های مؤثر به منظور افزایش قابلیت پیاده مداری در محیط های مسکونی - تجاری (نمونه موردی: محله یوسف آباد تهران) در دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی و به راهنمایی نویسنده اول انجام شده است.